

8. (א) סעיפים 1 ו-2 יחולו גם על מי שנישא לפני יום תחילתו של חוק זה ובלבד שבאותו יום טרם חלפה התקופה הנקובה בסעיפים 27(א) ו-78(א) לחוק העיקרי כנוסחם לפני תחילתו של חוק זה.

(ב) תחילתם של סעיפים 4 עד 6 החל בשנת המס 1987.

(ג) תחילתו של סעיף 7(א) החל בשנת המס 1988.

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם ועדת העבודה והרווחה של הכנסת:

[157]

חוק ביטוח נפגעי חיסון, התשמ"ח-1988

הגדרות

1. בחוק זה -

"חיסון" - חיסון כמפורט בתוספת;

"נותן חיסון" - רשות מרשויות המדינה, קופת חולים או רופא פרטי, לפי הענין;

"ועדת המומחים" - ועדת המומחים שמונתה לפי סעיף 4;

"פגיעה" - נכות או ליקוי גופני, נפשי או שכלי, וכן מוות;

"השר" - שר הבריאות.

חובת ביטוח

2. (א) נותן חיסון חייב לבטח בפוליסה בת-תוקף לפי דרישותיו של חוק זה את מקבל החיסון וכל אדם אחר שבא עמו במגע, מפני פגיעה כתוצאה מחיסון; ואין נפקה מינה אם היה או לא היה אשם מצד מי שנתן את החיסון, ואם היה או לא היה אשם או אשם תורם של אחרים.

(ב) השר ושר האוצר, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, יקבעו בתקנות את סכום הביטוח ואת יתר תנאי הפוליסה.

קביעת דרגת נכות

3. במקרה של נכות תיקבע דרגת הנכות בהתאם לתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956.

ועדת מומחים

4. (א) השר ימנה ועדת מומחים.

(ב) חברי הועדה יהיו שופט, והוא יעמוד בראשה, ושני רופאים מומחים.

דברי הסבר

במסגרת החוק המוצע מוקמת ועדת מומחים לנפגעי חיסון, שהיא יישות מעין שיפוטית שתמחה בתביעות אלה. ועדה זו תאפשר דיון יעיל ומהיר בתביעות נפגעים, תכיר בפגיעה ובדרגתה (כשלכל דרגה יקבע בתקנות סכום שישולם לנפגע), ובכך יימנע מהמשפחה הליך משפטי ארוך, יקר ובעל סיכויי הצלחה מעטים.

לצורך מימון החוק יגדיל משרד הבריאות את דמי הטיפול שהוא גובה עבור השירותים הניתנים בתחנות לטיפול באם ובילד, ויממן בכך ביטוח בו יחויבו כל נותני החיסונים במדינה. חברת הביטוח תחוייב לשלם דמי ביטוח, כפי שיקבעו בתקנות, לכל מי שועדת המומחים תקבע כי הוא נפגע חיסון, ואת דרגת פגיעתו.

הסיוע לנפגעים כתוצאה ממדיניות חיסון המוני לא הוסדר על כה בחוק. כיום המצב הוא שילדים או מבוגרים הסובלים מנכות או ליקוי גופני, נפשי או שכלי כתוצאה מחיסון שניתן להם במסגרת המדיניות הממלכתית, נאלצים, הם או בני משפחתם, להביא את ענינם להכרעת בתי המשפט בתביעת נזיקין. בתביעות אלה מתעוררת בעיה לגבי קביעת הקשר הסיבתי בין החיסון והפגיעה, הן בשל חוסר התמחותם של בתי המשפט בתביעות מעין אלה, והן בהעדר כללי חוקי להחלת אחריותם של נותני החיסונים לפגיעה. העדר כלי חוקי זה חמור בעיקר לגבי אותן פגיעות שאינן נגרמות עקב רשלנות רפואית, ולא עקב אשם של משרד הבריאות, יצרני התרופות או כל גוף אחר.

¹ ק"ת התשט"ז, עמ' 864; התשמ"ד, עמ' 1871.

5. מי שנפגע כתוצאה מקבלת חיסון יוכל לבחור כאחת מאלו

(1) תביעה לפי חוק זה;

(2) תביעה על פי פקודת הנזיקין² או לפי כר דין אחר

6. (א) בחר התובע לתבוע לפי חוק זה, תדון ועדת המומחים בתביעתו ותקבע אם קיים קשר סיבתי בין החיסון לבין הפגיעה, וכן תקבע את דרגת הנכות כאמור בסעיף 3.

(ב) קביעות הועדה יהיו מנומקות ויחייבו את המבטח בתשלום הנובע מהן

7. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי באישור יעדת העבודה והרווחה של הכנסת, להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

(ב) השר ושר האוצר יקבעו בתקנות סכום שייגבה במסגרת דמי הטיפול המשולמים בתחנות לטיפול באם ובילד וישמש למימון דמי הביטוח שבהם יחוייב נתן חיסון

8. השר רשאי, בהסכמת שר האוצר, לאחר התייעצות עם ועדת המומחים ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, לשנות בצו את התוספת.

9. חוק זה יחול לעניין חיסונים שניתנו החל כיום קבלתו של חוק זה ככנסת.

תוספת

(סעיף 1)

חיסון משולש - קרמת-צפדת-שעלת (DTP)

חיסון שיתוק ילדים (פוליו)

חיסון משולב - חצבת-חזרת-אדמת (MMR)

שניתנו בהתאם לסעיף 19 לפקודת בריאות העם, 1940³, למעט חיסונים שניתנו כחלק מטיפול רפואי.

דברי הסבר

חשיבותו של המשך הכיסוי החיסוני בארץ, שהוא גם לפרטים הנפגעים מפעולה זו שנעשית למען אינטרס המטוברים בעולם, מחייב החלת אחריות המדינה ופיצוי מידי הכלל.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.
³ ע"ר 1940, תוס' א', עמ' 191: התשמ"ח, עמ' 67.